

Osnovna šola Franceta Prešerna Kranj

Časopis razredne stopnje

Šolsko leto 2013/2014

KRIKEC

Povej mi in bom pozabil. Pokaži mi in si bom zapomnil. Vzbudi mi zanimanje in bom razumel.

Kitajski pregovor

Ne učite otrok s strogostjo, raje poskrbite, da se bodo na poti k znanju zabavali. Tako boste morda pri vsakem odkrili sled genialnosti na nekem posebnem področju.

Platon

učenci 2. b

Sodelovali so učenci in učiteljice razredne stopnje.

Oblikovanje: Adrijana Kolar, Tjaša Sajovic, Marko Zupan

Lektorirala: Nada Pajntar

Naslovnica: Klara, 5. a

Zadnja stran: Nina, 2. a

UVODNI POZDRAV

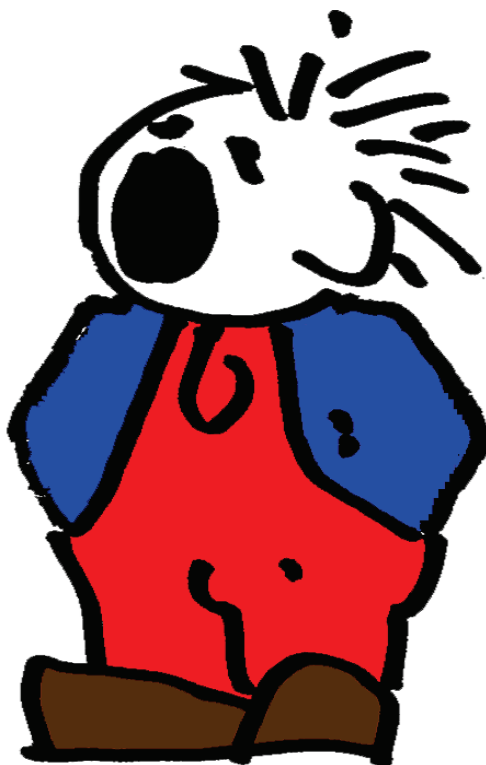
Končuje se še eno šolsko leto, za katerega upamo, da ste ga preživeli mirno in predvsem, da ste se med potjo k znanju zabavali.

Učili ste se učenci, učili ste se starši, učili pa smo se tudi učitelji. Vsak učenec je posameznik in v vsakem se moramo truditi najti njegovo genialnost. Lahko je nekdo slabši pri reševanju matematičnih nalog, a odličen pri likovnem izražanju. Lahko je slabši pri motoričnih sposobnostih pri športu, a odličen pri pisanju spisov in izmišljevanju zgodb. V življenju v skupnosti ne potrebujemo le zdravnikov in odvetnikov, potrebujemo tudi pisatelje, ilustratorje, kuharje, pleskarje in športnike, ki nam dvigujejo narodno zavest.

Zato dragi starši, sodelavci in ostali, ki berete našega Krikeca, ne učite otrok s strogostjo, ampak se potrudite, da v vsakem posamezniku najdete najboljše v njem ter tisto negujte in spodbujajte. Takšna pot ni najlažja in zahteva veliko, ampak le ta pot je prava za kvaliteten razvoj.

Zabavajte se tudi med počitnicami, v novem šolskem letu pa se bomo na poti k znanju še naprej zabavali v šoli.

Jaz sem mali Krikec,
derem se kot bikec.
Derem se zato,
da vam povem, kako je b'lo,
kako smo se imeli
in kaj smo vse počeli.
Le hitro me preberi
in počitnic se veseli.

ŽELIM VAM PRIJETNO BRANJE!

Prosti čas nam veliko pomeni, vsak počne tisto, kar mu je najljubše.

KRIKEC IN PROSTI ČAS

VATERPOLO

Vaterpolo mi je zelo všeč. Ura je odbila štiri, zdaj imam trening. To je moj prosti čas. Na treningu se s prijatelji porivamo v vodo, se špricamo, lovimo in Jaša me vedno lovi gor in dol na 25 metrov. Ko se začne trening, je prava zabava. Moj najljubši igralec je Aljaž Troppan. Rad bi bil kot on. Najzabavnejše sem pa pozabil. V Dubrovniku je bilo tako zabavno, ker smo imeli naprave, kot so telefoni, PSP, PSP Vita in tablice. V Dubrovniku smo zmagali štiri tekme od sedmih. Bili smo presrečni. S skupino smo bili na 18. mestu. Našima trenerjema je ime Aleš in Luka. Najpomembnejše sem pa skoraj pozabil - to so moji prijatelji pri vaterpolu: Aljaž, Maks, Bojan, Gaj, Andraž ... S prijateljem Bojanom grem v višjo ekipo k trenerju Alešu.

Jaka, 3. b

VIOLONČELO IN JAZ

Hodim v glasbeno šolo. Želel sem igrati kitaro, ampak me tja niso sprejeli. Kot rezervni instrument sem zato izbral violončelo, ki se mi je zelo priljubil. Pri vajah se počutim zelo dobro, ker imam ob sebi učiteljico Lucijo Grošelj. Ona je zelo dobra učiteljica, ker ni stroga, ampak je zelo prijazna. Pripravlja me na nastope, ki sem jih imel letos že trikrat. Zdaj, ko igram violončelo, sem spoznal Luka Šulića in Stjepana Hauserja, ki skupaj nastopata pod imenom 2 cellos. Na televiziji sem videl njune nastope, ki so zelo dobri. Doma imam njuna CD-ja, ki ju kar naprej poslušam. V mesecu juniju pa ju bom lahko videl v živo, ker bosta prišla nastopat v Škofjo Loko. Imam že vstopnico za njun nastop. Ker želim postati tako dober, kot sta Luka Šulič in Stjepan Hauser, bom še naprej pridno hodil v glasbeno šolo in vadil.

Luka, 3. b

TEKMA V LJUBLJANI

Sem Nikola. Star sem 8 let. Že tri leta treniram vaterpolo za klub Triglav v Kranju. V Ljubljani smo bili z našo ekipo na tekmi. Tekma se je odvijala v balonu, v katerem je bil zelo velik bazen. Pred tekmo smo se ogreli. Končno se je začela tekma. Tekmovali smo proti klubom iz Kopra, Kamnika, Maribora in Olimpije iz Ljubljane. Cel čas me je očka gledal in snemal s kamero. Finalno tekmo je naša ekipa dobila z izidom 11:0. Vsi smo bili zelo veseli, ker smo zmagali. Po tekmi smo se še malo v bazenu podajali z žogo, potem smo se posladkali in zadovoljni šli domov.

Nikola, 3. a

KRIKEC IN PROSTI ČAS

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT

Moj najljubši šport je nogomet, ki ga treniram že tri leta. V prvem razredu sem pričel trenirati v pripravljalni šoli ROŽLE, v letošnjem šolskem letu pa so me povabili v NK Triglav, kjer igram v skupini U9. Treninge imamo na kranjskem stadionu ali v Kokrškem logu. Pozimi, ko je sneg, pa treniramo v dvorani. Ob sobotah in včasih tudi ob nedeljah imamo turnirje. Pred vsakim treningom se najprej ogrejemo. Meni je najljubši drugi del treninga, ko tudi igramo med seboj. Včasih zabijem tudi kakšen gol. Moja številka na dresu je 16. Naš grb ima, kot tudi grb mesta Kranja, v sredini orla. Poleg orla pa imamo še zlato žogo. Meni je zelo všeč. Najboljše pri treniranju nogometa pa mi je druženje s prijatelji, s katerimi se, poleg športa, tudi lepo zabavamo. Vesel sem, da so me sprejeli v klub in imam možnost postati dober nogometaš.

Anže, 3. b

PROSTI ČAS

Prosti čas je čas, ko počnemo tisto, kar želimo, kar nas veseli. Ob ponedeljkih mi ne ostane veliko prostega časa, ker imam popoldne trening.

Treniram atletiko. Če pa mi ga kaj ostane, se igram z bratcem Galom. Podobno je tudi v sredo in četrtek, ko imam trening, prostega časa pa bolj malo. Več prostega časa mi ostane v torek, petek, soboto in nedeljo. Takrat pa rad berem knjigo, se zunaj igram s prijatelji, če pa mi starši dovolijo, pa odigram še kakšno računalniško igrico. Kadar je potrebno, svoj prosti čas namenim tudi učenju, ponavljanju učnih vsebin. Rad hodim tudi v knjižnico, kjer zase poiščem knjigo, za bratca Gala pa risanke. V mojem prostem času rad sestavljam tudi puzzle in rišem, ustvarjam. Ker pa mi je dedek Mraz prinesel čarovnije, nekaj časa namenim tudi učenju čarovniških trikov in jih potem predstavim še ostalim domačim. Največ prostega časa imam med počitnicami, zato se vsakih počitnic zelo veselim, ker grem poleti plavat, pozimi pa smučat in drsat. Ko se bo začela pomlad in z njo lepši in daljši dnevi, se bom vozil tudi s kolesom in skirojem. S prijatelji bom igral tudi nogomet in košarko. Včasih bi si želel malo več prostega časa, da bi lahko delal še ostale stvari, ki me veselijo.

Neža, 2. a

Maj, 3. a

KRIKEC IN PROSTI ČAS

KOŠARKA

Košarka je ekipni šport, pri katerem med seboj tekmujeta dve ekipi s petimi igralci na pravokotnem igrišču. Tekma je sestavljena iz dveh polčasov, vsak od njih pa iz dveh četrtin. Vsaka četrtina traja po 10 minut. Cilj igre je vreči žogo v nasprotnikov koš. Žogo se po igrišču lahko prenaša z vodenjem žoge ob tla ob hoji ali v teku ter s podajanjem. Pri košarki obstajajo različne tehnike vodenja, podaj in meta žoge. Običajno višji košarkarji igrajo na položajih centra ali krila, manjši ter spretnejši pa na položajih branilca in organizatorja igre. Zadeti koš ekipi prinese dve točki. Če pa igralec meče na koš izza določene črte, pa doseže ekipa tri točke. Ekipa z več doseženimi točkami zmaga. V primeru izenačenega rezultata pa se o zmagovalcu odloča s podaljškom. Napake pri vodenju žoge, zaradi katerih ekipa izgubi žogo, so koraki, nošena žoga in dvojno vodenje. Nedovoljen stik, oziroma kontakt z nasprotnim igralcem, je osebna napaka. V primeru osebne napake pri metu na koš ima košarkar, nad katerim je bila storjena osebna napaka, na voljo dva ali tri proste mete, ki štejejo vsak po eno točko. Za določene kršitve košarkarskih pravil, nešportno obnašanje košarkarjev ali njihovih trenerjev je dosojena tehnična osebna napaka. V takem primeru se prav tako izvajajo prosti meti.

Nika, 4. b

Nejc, 2. a

KARATE

Treniram karate. Karate se mi prične ob pol sedmih in konča ob osmih zvečer. Trenira me pet trenerjev: Drago, Rok, Andrej, Špela in Bojana. Bojana včasih pripelje tudi sinčka Žaka, ki je star eno leto in pol. Večinoma ponavljamo osnove, a se tudi naučimo veliko novega. Imamo posebne obleke, ki se imenujejo kimoni, in pasove različnih barv. Lahko so beli, rumeni, rdeči, zeleni, rjavi in črni. Spoznali smo že dve kati. Kata pomeni namišljena borba. Komaj čakam oktober, saj bom delala izpit za rumeni pas. Srčno upam, da opravim izpit in dobim rumeni pas.

Nika, 4. b

PALAČINKE

V soboto sem z mamo pekla palačinke. To mi je bilo zelo všeč, ker jih imam zelo rada. Mama je bila vesela, ker sem ji pomagala. Ko sva jih napekli, sva jih namazali s čokolado in marmelado. Vsi smo jih bili zelo veseli.

Nina, 2. a

KRIKEC IN PROSTI ČAS

MOJA PLANICA 2014

Danes je prav poseben dan. Povabljena sem na obisk smučarskih skokov v Planici. Sem spremljevalka svojega očka, ki pelje z Zavarovalnico Triglav otroke iz gorenjskih šol. Razburljivo, kajne.

Ob šestih z očkom prispeva v Predoslje, kjer je sprejem tamkajšnjih učencev na avtobus triglavske zavarovalnice. Na prednje steklo avtobusa pomagam očku nalepiti številko, na zadnje pa plakat PLANICA 2014. Počasi se vsi zberemo in v koloni odidemo proti Planici. Med vožnjo nam očka in njegova sodelavka razdelita kupone za malico, vstopnice in kape. Vzdušje je odlično, vsi smo bili malce napeti od pričakovanja. Ob devetih prispemo v Planico in skupaj odidemo proti prireditvenemu prostoru. V dolini pod Poncami žal še ni sonca in je pošteno mraz. Nase navlečem vse pulije in puloverje, ki jih imam s seboj. Na poti proti šotoru z malico nam na lica nalepijo reklamne nalepke. Za malico dobimo hamburger, rogljičke, sadje in topel čaj, ob katerem grejemo premražene roke. Začne se tekma in pomaknemo se proti skakalnici. Skakalce vidim čisto od blizu, žal pa težko pridem do avtogramov, saj je gneča otrok prevelika. Tekam ob skakalnici in se borim za pridobljene podpise tekmovalcev. Sonce posije čez hribe in prijetno se ogreje. Z občudovanjem spremljam skakalce, ki se pogumno spuščajo in skačejo v globino, še posebej stiskam pesti za naše fante, ki odlično skačejo.

Najbolj glasna sem, ko sta skakala Peter Prevc in Jernej Damjan. Na koncu je prav naš tekmovalec, Peter Prevc, za katerega sem še posebno navijala, zmagal na kvalifikacijah. Med tekmo se je vseskozi nekaj dogajalo in je bilo prav zabavno. Po končani tekmi nam je zapela še Alja. Ob pol dveh se zopet zberemo na avtobusu in se odpeljemo iz Planice proti domu. Prav kmalu zaspim, utrujena od razburljivega dneva. Zbudim se malo pred končno postajo v Predosljah. Polna prijetnih vtisov se z očkom odpeljeva domov.

Vedno se bom z nasmehom na ustih spominjala prijetnih dogodkov današnjega dne. Z veseljem bom še šla, če bom le lahko. Moja velika želja je, da bi tudi sama skakala. Res mora biti lepo v zraku in leteti kot ptica.

Brina, 3. a

Zarja, 2. a

KAKO VIDIMO SVET, KADAR SMO PESNIKI

KAJ JE MORJE?

So modra nebesa, je plavanje v nebu,
je modri svinčnik, je poplava, je
nebesno ogledalo, je slanica, je
slanček, je slana radirka, je modri
slanik ...

KAJ JE TRAVNIK?

Je barvasto nebo, je cvetni ačih, so
svetleče rože, je cvetna trava, je
rožnato nebo, je mavrično morje, so
barvne zvezde, je mavrični cvet ...

KAJ JE ZIMA?

Je bela igra, je belo prijateljstvo, je
bela radirka, je beli svet, je bela
odeja, je bela tabla ...

ODŠLA SEM V DRUGI SVET

Vzela sem torbo,
odšla sem tja,
tja, kjer ptice pojejo
čiv čiv,
kjer so drevesa
in zelena trava
in zvončki zvonijo.

Tam, kjer si ti,
ti z rumenimi lasmi
in lep obraz,
ti si tam.

Luna, 2. b

KAJ JE SONCE?

So nebesni oblaki, je visoka luč, je
nebesna žarnica, je nebeški ogenj, je
svetleči svinčnik, je nebesni otroček,
je nebesna črka, je rumen oblak, je
žarček ...

KAJ JE ŽOGA?

Je skakalka, je oblačica, je črno-bela
skakalka, je črno-bela kotaljavka, je
pikasti planet, je hitravka, je
majavka ...

Učenci in učenke 1. a

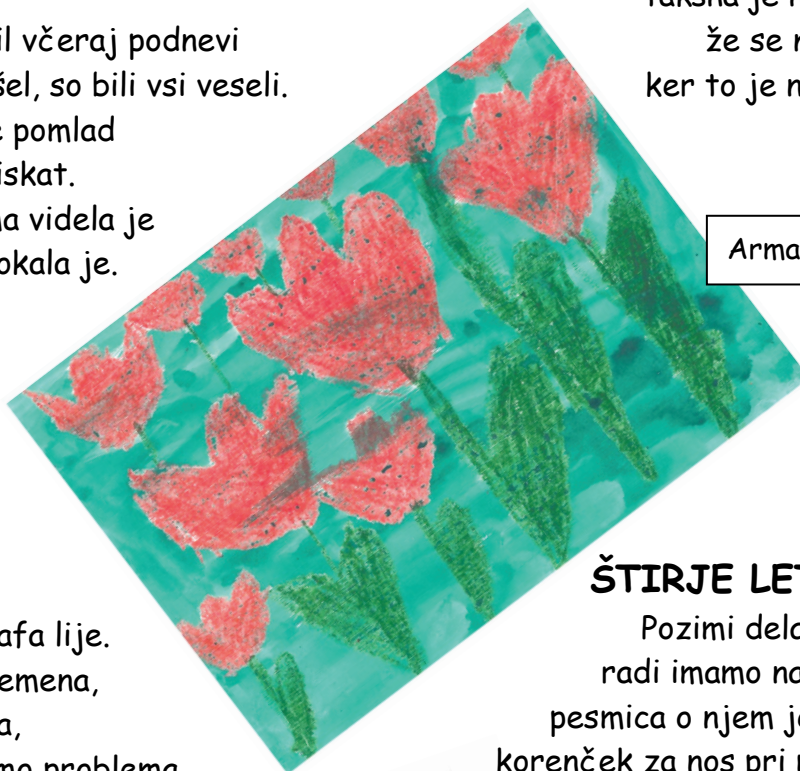
KRIKEC IN PESMI

POMLAD

Ko sonce zbudi se
in nasmeje me,
takrat mama vstane
in naredi zajtrk zame.
Potem grem na trato,
iskat copato,
ki sem jo izgubil včeraj podnevi
in ko sem jo našel, so bili vsi veseli.
Potem se začne pomlad
in grem rožice iskat.
Takrat me mama videla je
in od sreče zajokala je.

MAVRICA

Mavrica ima sedem trakov
in vsi so različni,
kot v pravljici sedem palčkov,
a vem, da so vseč kraljični.
Nastane iz sonca in dežja,
takšna je naša mavrica,
že se nam smehlja,
ker to je naša lepoticca.

Arman, 2. a

VREME

Sonce sije,
veter brije,
dežek kot iz škafa lije.
To stanja so vremena,
vemo, da so lena,
pa z njimi nimamo problema.

ŠTIRJE LETNI ČASI

Pozimi delamo snežaka,
radi imamo našega junaka,
pesmica o njem je lepa vsaka,
korenček za nos pri mamici čaka.

Jeseni se šola začne,
takrat se začne ocenjevanje,
učiteljica me je vprašala
in mi petko dala.

Poleti sladoled jemo,
ker mi vemo,
da sladoled je užitek
in prileže se počitek.

Spomladi rožice cvetejo
in otroci se smejejo,
saj to zdravo je,
za naše rožice.

SLADKARIJE

Sladoled in čokolada,
jaz ju nimam preveč rada,
lizika in bonboni,
boljši so kot feferoni.
To so naše sladkarije,
z njimi sladko srček bije.

Sanja, 2. a

Pesmi sestavili Maša in Alina, 4. a

KRIKEC IN PESMI

UTA

V veliki uti je manjša uta.
V manjši uti je še manjša uta.
V še manjši uti je utica.

V utici je velika postelja.
Na tej postelji je manjša postelja.
Na še manjši postelji je najmanjša postelja.

Na najmanjši postelji je posteljnina.
V posteljici je sočna kost, ki si jo vsak pes želi.
Naj jo najde in naj bo srečen.

Klara in Manca, 5. a

ZMAJ TOLOVAJ

Zmaj Tolovaj na ograj' pije čaj.
Ko ga pije, se polije.
Ko se polije, se umije.
Ko se umije, se v brisačo zavije
in gre spat, brez copat.
Ko zjutraj se zbudi,
pa spet vse ponovi.

Zarja, 2. b

Naš Noel nogomet igra,
Oskar mu dva gola da.
Enej pa zadaj se smeji,
Le enkrat brcni zdaj še ti!

Oskar vaterpolo igra,
Se v bazenu tam važna.
Kar tako naprej naj bo,
A trener mu da slovo,
Res žalostno je to bilo.

Noel, 2. b

DRUŽINA

Medtem ko brat petke nabira,
sestra fante izbira,
mama češnjo obira,
oče pa oči zapira.

Gal, 4. a

David, 2. a

PESEM O POMLADI

Rožce cveto, ptički pojo,
mački pa miške lovijo,
pikapolonice letijo, čebele brenčijo,
miške pa sirčka dobijo.

Rožce cvetijo in na njihovih cvetovih
čebele med dobijo.
Pikapolonice, čebele in ptički na nebu
letijo.

Nell, 3. a

KRIKEC IN PESMI

PIKA POKA

Pika poka, pika poka,
srečo mi prinesi,
nesrečo mi odnesi.

Jaz zate skrbela bom,
pa rada te imela bom
in pesmice ti pela bom.

Hvala pika poka,
hvala pika poka ti,
zdaj odleti v svoje dni.

Gaja, 3. a

SONCE IN LUNA

Sončece sije na nebu,
rožice nanj se ozirajo.
Deklica leži v travi
in gleda sončece.

Ko spustil se je mrak,
deklica zaspi.
A ko deklica spi,
lunca močno žari!

Lara, 3. b

SNEŽAK

Bel kot sneg
in črne oči.
Kdo je tak,
kdo je tak,
tak je moj snežak.

Za nos korenček,
lonc stari pa na glavi.
Kdo je tak,
kdo je tak,
tak je moj snežak.

Poglej levo in desno,
že snežak hodi čez cesto.
Poglej gor in dol,
že snežak je začutil sončno bol.
Kdo je tak,
kdo je tak,
tak je moj snežak.

Anja, 2. a

Klara, 5. b

KRIKEC V ŠOLI

V šoli veliko ustvarjamo, se pogovarjamo in se marsikaj novega naučimo.

OTROCI SVETA

Moje ime je Marina in živim v bloku v drugem nadstropju. Imam svojo sobo. Zelo sem vesela, da imamo za hrano, da imamo stanovanje. Čeprav se včasih zmrdujem, če mi ni hrana všeč, ampak jo vseeno skušam pojesti. Mogoče si želim še psa, ampak ga ne moremo imeti, ker smo v bloku. V Aziji, v Južni Ameriki in v Afriki so otroci revni in sestradani. Želim si, da bi vsi otroci, ki so revni in sestradani, imeli hrano, vodo, šolo in prenočišče. Pomagamo jim lahko z zbiranjem zamaškov, da damo stara oblačila v Humano in da prispevamo za Rdeči križ. Z našo pomočjo lahko revni otroci dobijo hrano, prenočišče in še potrebščine za šolo. Želim si, da bi bili srečni, tako kot mi. Da ne bi bili brez staršev in brez oblačil. Revni otroci morajo delati po 10 ur na dan in ne tako kot mi, ki hodimo samo v šolo in nič v službo. Revnih otrok in tistih, ki nimajo staršev in so brez vode in hrane, je vse več. Jaz pa si želim, da bi jih bilo vse manj. Vendar radi pomagamo revnim po najboljših močeh. Upam, da se dovolj trudimo.

Marina, 4. b

MARTIN KRPAN REŠI SVET

Martin Krpan je leteči mišičnjak. Samo on lahko reši svet pred katastrofo. Ta katastrofa je, da proti Zemlji pada velikanski, 60 km velik meteor. Martina sem poklical prek Skypa. Res, da živimo precej normalno, a se bojimo, da bo konec sveta. Krpan bo vzletel in čakal, da pride meteor. Ko bo prišel, ga bo odrinil stran od Zemlje. Martin se je teleportiral v današnji čas. Prišel bo že jutri, čeprav bo meteor blizu Zemlje šele naslednji teden. Prej bo prišel zato, da se bomo skupaj lahko malce pozabavali.

Drugi dan je Krpan prišel okoli 13. ure in rekel, da je zelo lačen in žejen, ker je dolgo potoval s kobilo. Prinesli smo mu 5 litrov vina, 7 krač, 2 prašiča, 8 kokoši in veliko zelenjave. Vse je pojedel in popil. Kobili smo dali veliko vode in slame.

Končno je napočil čas, ko bo lahko Martin Krpan rešil svet. Spet smo mu dali veliko hrane in pijače. Kmalu zatem je šel gledat, kje je meteor. Meteor je letel s hitrostjo 8000 km/h. Martin ga je zgrabil z verigami in zasukal ter na koncu tudi ustavil. Počakal je, da se ohladi, potem pa ga je porinil stran od Zemlje in tako rešil svet. Prišel je nazaj k nam. Zahvalili smo se mu in mu dali veliko hrane za domov v znak naše hvaležnosti.

Martin je na žalost moral iti. Kmalu je odšel in priredili smo žur do jutranjih ur, saj ni bilo več nevarnosti za naš planet. Zdaj bomo celo življenje srečni. Martin bo vedno naš junak.

Gal, 4. a

KRIKEC V ŠOLI

MAŠA IN TRIJE MARSOVČKI

Ko sem v svoji sobi brala knjigo, sem nekaj slišala. Mislila sem, da je mami. Nekdo je stopil v mojo sobo. Potem so izza vogala pokukali trije marsovčki. »Kako vam je ime, od kod ste prišli?« sem jih vprašala. Bili so Poko, Čoko in Moko. Prišli so z vesoljsko ladjo. Vprašala sem jih, če radi potujejo. Pritrdili so. Potipala sem Poka. Uf, kako je bil sluzast!

»Ali bi rada videla naš planet?« so me vprašali. »Seveda bi, takoj!« No, pa smo šli. Z vesoljsko ladjo smo se do Marsa vozili vsaj tri ure in potem smo pristali. Vprašali so me, če hočem videti njihovo hišo. »Seveda bi jo rada videla!« sem jim odgovorila. Potem smo šli v trgovino. Videla sem tudi njihovo hišo, ki je bila zelo lepa.

Zaskrbelo me je, kako je doma, pa smo se vrnili domov. Tam smo se še malo poigrali. Potem smo pojedli in pili.

Zelo smo se navezali, zato sem se težko poslovila.

Maša, 4. a

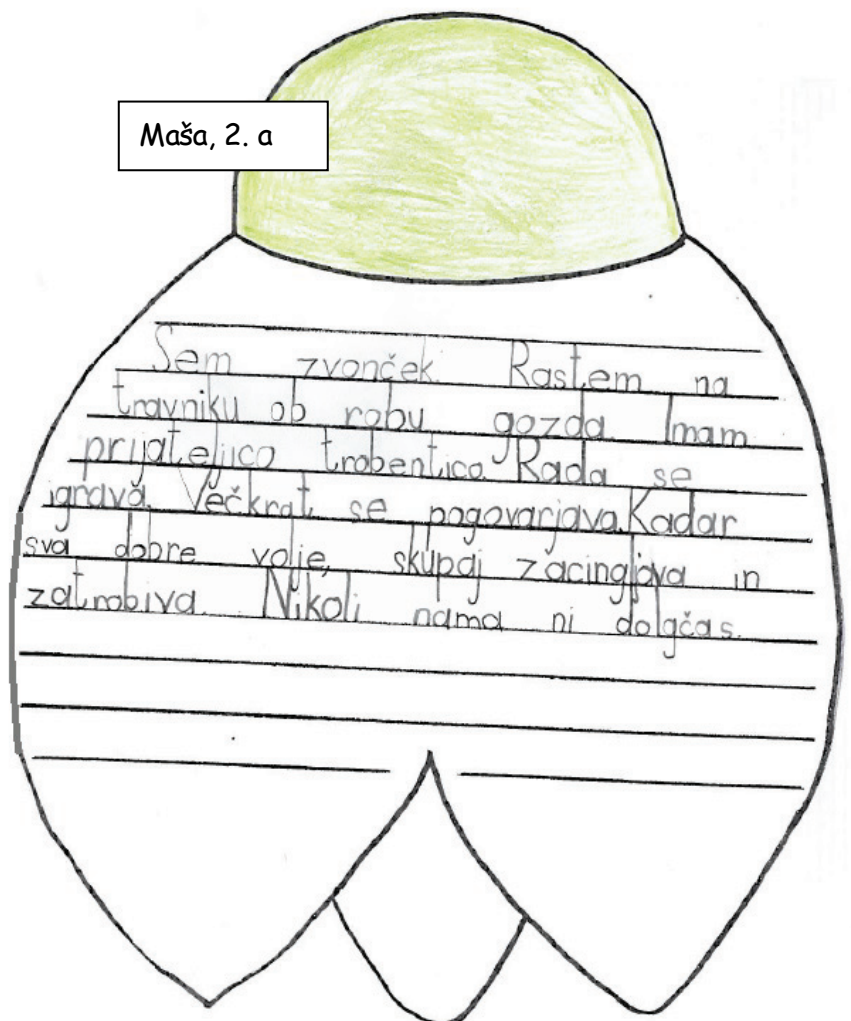
OBISK PLANETARIJA

Danes smo obiskali planetarij. Tam je bil zelo prijazen gospod, ki je vodil četrte in pete razrede.

Izvedeli smo, kdo je bil prvi človek v vesolju in kateri je bil prvi človek na Luni. Meni so bili najbolj všeč filmčki, ki so bili zelo zelo zanimivi. Jaz bi jih gledala kar cel dan. Tudi gospod je bil zelo prijazen. Povedal nam je vse, kar nas je zanimalo. V planetarij smo prišli skozi dva vhoda. Planetarij je bil kot velik balon, notri pa je bil osvetljen. Na tleh so bile športne blazine.

Nekateri smo na blazinah kar ležali, ker si lahko filmčke gledal kar v zraku.

Alina, 4. a

KRIKEC V ŠOLI

RADA SEM OTROK

Rada sem otrok, ker imam veliko časa zase. Imam čas, ki ga odrasli nimajo. Imam čas za kolesarjenje, rolanje, igranje s prijateljicami, crkljanje, branje, zabavo in še veliko drugih reči. Vesela sem, ker še nisem odrasla.

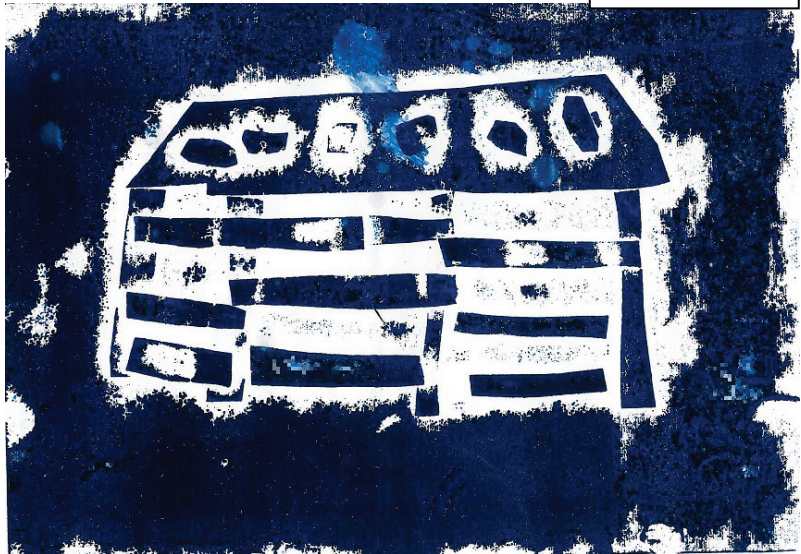
Angelina, 4. a

DOBILA SEM SESTRICO

Artiola, 1. b

Nekega dne sta mi mami in oči povedala, da bomo dobili dojenčka. Bila sem vesela in upala, da bo punčka. Moj brat David pa si je želel fantka.

Preden se je dojenček rodil, je trajalo dolgo časa. Bila sem zelo vznemirjena. Dojenček je v maminem trebuhu zelo brcal, da je mami komaj hodila. Nekega dne, ko je bil pouk, mi

mami ni povedala, da gre v porodnišnico. Ko sem prišla iz šole, mi je oči povedal, da je mami v porodnišnici. Takoj smo šli na obisk. Tam mi je mami povedala veselo novico. Rekla je, da je punčka. Dali smo ji ime Amadeja. Bila je majhna, imela je dolge črne lase. Amadeja je imela v roki iglo. Tam je ostala še nekaj dni, potem pa je šla domov. Izvedeli smo, da ima v srčku luknjico, zato je bila z mami večkrat v bolnišnici. Z Amadejo sva se doma imeli zelo lepo. Potem je čez nekaj dni zopet zbolela. Imela je ledvični refluks, zato je šla z mami v bolnišnico. Bila sem zelo žalostna. Tam je ostala pet ali pa tri dni. Ko je bila spet doma, sem bila zelo vesela. Lahko sva se skupaj igrali, plesali in peli. Amadeja ima danes zelo rada risanko pujso Pepo. Ima jo tako rada, da smo morali reči Juliji, da njen oči posname risanko na CD. Zdaj, ko je stara dve leti, mi vedno, ko pleševa, reče, naj dam drugo pesem. Govori že stavke in pove, kaj hoče. Mogoče bo imela operacijo, ker ji popuščajo zaklopke. Tako kot ima Amadeja luknjico v srčku, je imela luknjico v srčku tudi moja teta in tudi ona je imela operacijo. Ko je Amadeja bolna, je doma »uboga«, pri zdravniku pa skače kot nora.

Tako sem dobila sestrico in jo bom vedno imela. Imam jo zelo rada. Sedaj moja sestrica že hodi v vrtec.

Klara, 5. a

KRIKEC V ŠOLI

SMUČANJE - 5. RAZRED

1. DAN ...

Dobili smo se pred šolo in z avtobusom, ki je bil namenjen v dom Trilobit, odšli. Čez eno uro in pol smo prispeli v dom. Po prihodu v dom nas je učitelj seznanil s pravili in kaj naj naredimo, ko pridemo v sobo. V sobi smo se raztovorili in oblekli vsak svojo posteljo, preden pa smo skoraj končali, nas je zmotil eden od učiteljev in nam povedal, da bomo morali narisati maskoto. Učitelj nam je tudi povedal, da bomo po malici odšli pogledat izvire, potem pa bomo z drugim učiteljem odšli po kosilu veslat. In res, po kosilu smo šli v telovadnico, kjer smo se naučili, kako obračati veslo in nato odšli s čolnom po trije veslat na vodo. Čez nekaj časa se je znočilo in odšli smo na večerjo. Po večerji smo odšli s svetilkami na nočni pohod. Po pohodu pa smo odšli vsi spat.

2. DAN ...

Po spanju smo se oblekli in odšli na zajtrk, potem pa smo odšli v telovadnico, kjer smo si ogledali žuželke in odšli na pohod do jezera, ker smo lovili žuželke. Ko smo se vrnili, smo odšli v najvišje nadstropje, kjer smo odšli gledat prsti, nato smo odšli še v telovadnico in se razdelili v tri skupine. Prva se je odpravila v zgornje nadstropje, kjer so se učili delati različne vozle, druga je v kuhinji delala odtise trilobitov, tretja pa je bila v telovadnici in se učila plesa in iger. Po tem smo imeli pravi ples. Vključila se je disko krogla in imeli smo pravo zabavo. A vsega lepega je enkrat konec in morali smo na večerjo, nato pa je napočil čas za spanje.

3. DAN ...

Ko smo se tretji dan prebudili iz postelje, smo se oblekli in odšli na dober zajtrk. Po zajtrku pa še na en pohod v hribe, in ko smo prišli na vrh, smo pojedli malico ob čudovitem razgledu. Ko smo se vrnili v dom, smo pospravili svoje stvari in odšli ven, čez eno uro pa smo odšli še na zadnje kosilo, potem pa na avtobus, namenjen k šoli, skočili smo še v muzej železarstva na Jesenice, čez dobro urico pa smo bili že v objemu srečnih staršev.

Anej, 5. a

KRIKEC V ŠOLI

ZABAVNI DAN

Sem Julija. Imam najboljšo prijateljico Klaro. Obe živiva v Kranju. Moja najljubša knjiga je *Grozni Gašper*, Klarina pa *Nikec*. Obe hodiva v plesno šolo v Ljubljano. Ko se peljeva tja, vedno vidiva reki Savo in Soro. S Klaro se še vedno smejeva, ko je moj mlajši brat Jakob na Joštu mislil, da ga napada medved, a sva ga samo midve ustrašili. Morali smo se obrniti, ker je imel polne hlače, zraven pa še mokre, ker je padel v lužo. Ko smo se peljali domov, nam je že skoraj zmanjkalo bencina. Zato smo šli na bencinsko črpalko. Tam nama je oči kupil vsaki eno revijo. Meni *Pil*, Klari pa *Ciciban*. Ko smo prišli domov, smo v poštnem nabiralniku videli pismo. Pogledali smo ga in videli, da ga pošilja moj dedek Aleš. Zraven pa je bilo še eno pismo, ki ga je poslala babi Meta. Pisalo je, da se babi kmalu vrne s Hrvaške v Slovenijo. To je bil odličen dan!

Julija, 5. a

Nina, 2. a

ŠOLA V NARAVI - OSILNICA

V ponedeljek smo se poslovili od svojih staršev. Vožnja je bila polna pričakovanj. Po triurni vožnji smo prispeli v Osilnico, v vas Sela.

Namestili smo se v sobe. Potem nas je čakalo okusno kosilo. Po kosilu smo si oprtali nahrbtnike s plavalno opremo in odšli na plavanje. V bazenu smo se razdelili v dve skupini. Vsak dan smo naredili nekaj vaj za razgibavanje, potem smo se stuširali in sledila naj bi igrica v vodi, ki nam jo je učitelj vedno znova obljubljal. Nikoli pa je nismo doživeli. Sledile so dolgočasne plavalne tehnike: prsno, hrbtno, kravl in plavanje mrtvaka. Plavali smo dolžine v bazenu. Učitelj nam ni popestril plavanja z rekviziti. Tečaj mi ni bil preveč všeč. Saj sem že hodila v tečaje plavanja v Kranju, ki so bili polni dogodivščin, zanimivih plavalnih pripomočkov, raznih igric ter skakanja v vodo. Večkrat se odpravim v bazen z bratom, ki je plavalni učitelj in trener. Z njim je plavanje res dogodivščina. Po dolgočasnem plavanju pa so sledile zabavne aktivnosti. Takrat smo se imeli res dobro. Naj vam jih nekaj naštejem.

Floristika! »Kaj je to?« sem se spraševala. Kaj bomo počeli?

No, spoznavali smo različne rastline v bližnjem okolju: jagodnik, čemaž smo tudi poskusili - ta pa malo peče, pa robide, regrat, skrečnik - ta me je očaral z lepoto ... Dogodivščina v naravi je bila zelo prijetna za vse. Ob tem smo se vsi zabavali, potem pa je sledil še preizkus znanja, kjer je vsak dobil dve rastlini in povedal, kako se uporabljata. Ob komentarjih sošolcev in sošolk smo se zelo nasmejali.

Spoznali smo tudi nekaj živali. Najbolj všeč mi je bil volk, no, ni bil čisto pravi volk, ampak gospodarjev najboljši prijatelj, pes. V španščini mu pravijo lobo.

KRIKEC V ŠOLI

Ravno takrat je prišlo do nesreče, drevo se je podrlo na ogrado, kjer so se pasle tamkajšnje živali.

Košuta in jelen sta pri tem ušla. Gospodar in gospodarica sta bila žalostna, saj sta se zelo navezala na prijazne živalice. Mi pa smo bili prikrajšani za hranjenje. Na taboru smo tudi videli nagačenega rjavega medveda.

No, ena zanimiva, zame malce strašljiva aktivnost, je bila plezanje. Plezali smo po umetni steni. Zame je bil to pravi zalogaj, saj sem pred časom med plezanjem zgrmela na tla in ob tem odnesla nekaj prask in pretres možganov. Ostal pa mi je strah. No, tukaj sem premagovala strah pred ponovnim padcem. Priznam. Nisem se dobro odrezala. To bo v prihodnje moj nov športni izziv.

Ena od aktivnosti, ki smo jih doživeli, je »lov na medveda«. Odgovarjali smo na vprašanja, spoznavali narečje v Osilnici ...

Na poligonu smo imeli tudi spretnostno vožnjo s kolesi. Nekateri so imeli kar precej težav na progi z ovirami.

Da ne pozabim lokostrelstva. Spoznali smo lok, puščice in tarčo. Vsi smo se učili streljati v tarčo, kar pa ni tako enostavno, kot je videti. No, ni mi šlo slabo. Maj pa se je odlično izkazal pri streljanju.

Ja, toliko o aktivnostih preko dneva. Zvečer pa je bilo najbolj zabavno. Večere smo si popestrili s tabornim ognjem. Zadnji večer je bil namenjen plesu. Fantje so večinoma sedeli in nas punce, opazovali pri plesu. Izbor glasbe je bil super. Vsi smo se na svoj način imeli odlično.

V petek smo spakirali svoje kovčke in pospravili sobo. Bilo je sicer nekaj zapletov. Nekaj sošolk je vneto iskalo svoje stvari, perilo je izginilo neznano kam ... No, stvar se je potem čudežno našla na neobičajnih mestih. Morda se je z nami poigrala kaka muca Copatarica.

Po obilnem kosilu smo se z veliko dobrih, zanimivih dogodivščin odpravili proti domu. Komaj smo čakali, da se vrnemo v objem svojih staršev.

Brina, 3. a

KAJ VSE NAREDIMO OTROCI 2. A RAZREDA, DA SMO ZDRAVI?

Jemo sadje, zelenjavo. (Maja, Nejc)

Redno telovadimo. (Sanja, Karin)

Jemo zdravo hrano. (Arman, Nina)

Se gibamo na svežem zraku. (Larisa, Merdana, Karim, Ruby, Anja, David)

Pijemo veliko vode. (Nastja, Maša)

Ne gledamo preveč televizije. (Luna)

Toplo se oblačimo. (Neža, David)

Se redno umivamo. (Rok, Zarja)

Tečemo. (Nikola, Leon, Ensar)

Ne pijemo sladkih tekočin. (Ammar)

Ne jemo preveč sladkarij. (Žan)

Skrbimo za higieno zob. (Florjan, Lenča)

KRIKEC IN ŽIVALI

Živali so naše najboljše prijateljice.

SINJI KIT

Ima zobe, ki so zelo podobne metlicam, majhne oči, na grlu ima od 50 do 90 gub. V dolžino lahko meri do 30 metrov. Ima telo, ki je svetlo modre barve, po trebuhu pa je bel z umazanimi svetlomodrimi črtami. Na koncu telesa ima zelo veliko plavut. Blizu oči sta dve manjši plavutki. Ima lahko tudi do 112,5 ton in je največja žival na svetu.

Prehrana:

Ta žival se prehranjuje z drobnimi rakci, ki jih preceja iz vode z vosmi. Njegov želodec lahko sprejme 2 toni hrane.

Razmnoževanje:

Te živali so edini sesalci, ki se razmnožujejo na odprtem morju. Vsi spravljajo mladiče na svet enako. Mladiči so lahko ob rojstvu dolgi za tretjino materine dolžine. Skotijo se z repom naprej in je tako poskrbljeno, da se med porodom ne zadušijo. Samica zrine mladiča na površje, da prvič zajame sapo.

Bivališče:

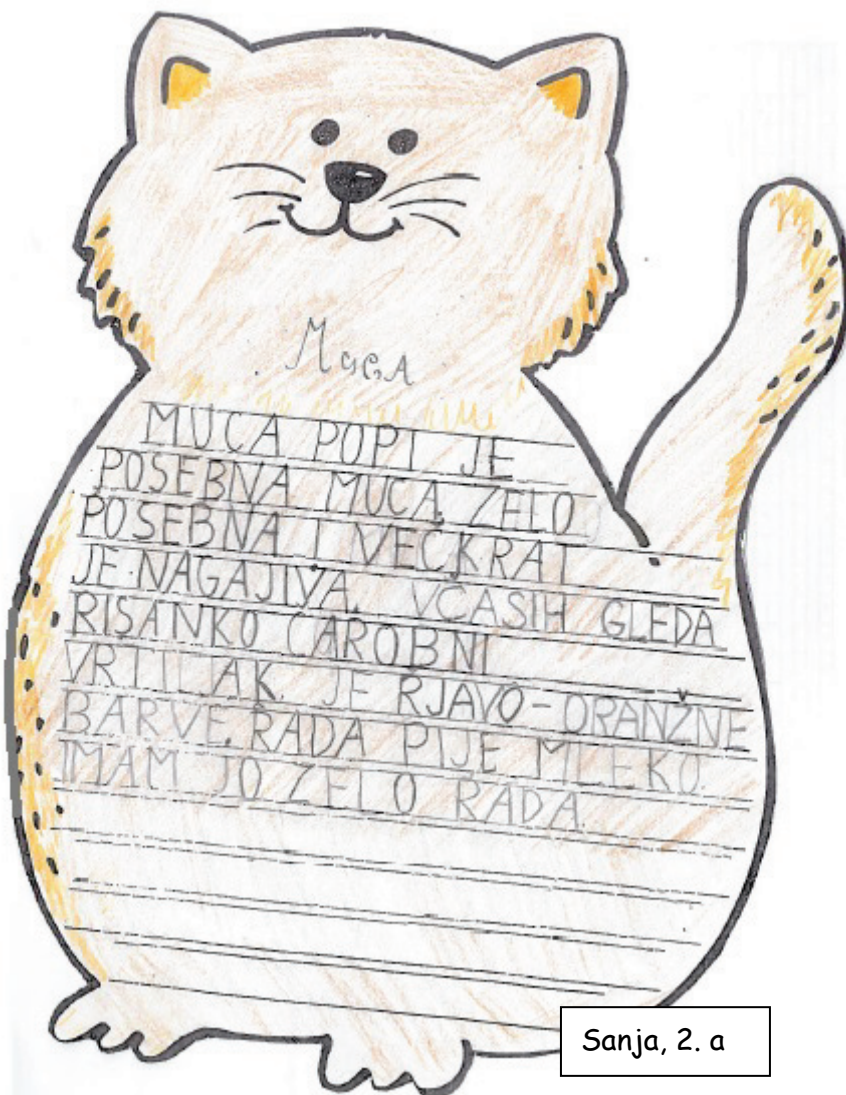
Živijo po vseh svetovnih oceanih. Mnogi se iz bolj mrzlih morij selijo v toplejše vode, da tam povržejo mladiče.

Nika, 4. b

ZAJČEK LUKI

Moja sestra Neli je imela rojstni dan. Kupili smo ji zajčka. Neli mu je dala ime Luki. Imel je zelo puhasto dlako in ostre zobke. Spuščal je veliko bobkov. Prvi dan se nas je zelo bal. Z Neli sva ga radi crkljali. Ni še smel jesti zelenjave, lahko pa je jedel brikete. Ko smo se nekega dne vrnili domov, je Luki poginil. Zakopali smo ga pod drevesom v gozdu.

Neža, 2. a

Sanja, 2. a

KRIKEC IN ŽIVALI

MOJ KONJ

Že od nekdaj imam rada konje. Ko sem bila v prvem razredu, mi je ati kupil ponija, po imenu Žuža.

Kmalu smo Žužo prodali, saj sem bila že prevelika za ponija. Čez eno leto smo kupili konja pasme Quarter horse, po imenu Don. Je rjave barve, na glavi ima belo liso ter košato črno grivo in dolg črn rep. Ima skladen in čokat trup, mišičasta stegna ter dolge in lepo oblikovane noge. Prvotna domovina te pasme konj so Združene države Amerike. Uporabljali so jih za dirke na četrtr milje, ker so zelo hitri in eksplozivni. Danes jih uporabljajo za živinorejo, rodeo in tudi tekmovanja. Don ne mara biti sam, je družaben žrebec. V hlevu z njim bivajo kobilica Mira, žrebička Flika, poniji Bučka, Murka in Meri. Najbolj sem vesela, ko ga jaham. Nekajkrat sem tudi že padla s sedla. Ampak saj veste, kaj pravijo, vsak pravi jahač mora pasti s konja, da naredi izpit.

Dona imam zelo rada in mislim, da me je on vedno vesel, ko pridem k njemu.

Rebeka, 4. b

MOJ MIŠKO

Doma imam psa Miška. Je čivava in je idealen pes za stanovanje. Miško ima svojo posteljico. Uživa na sprehodih. Najraje se igra s svojo kokoško. Zvečer se stisneva skupaj in se crkljava.

Nastja, 2. a

BABIČIN KUŽEK ARNI

Babičin kuža je mladič, pasme labradorec. Je čokoladne barve in ima zelene oči. Je zelo igriv in ljubeč. Star je tri mesece, rodil se je 14. januarja. Ima ostre zobe kot šivanke in je brikete z vodo. Ima 6 bratov in sester. Zelo hitro teče in grize. Babica ima tudi štiri mačke. Arni jih podi in se mačke skrivajo za hladilnikom. Moj bratranec Aljaž ima psičko Lajko. Lajka se z Arnijem tepe in Lajka skoraj vedno zmaga. Babica ima Arnija zelo rada.

Ema, 3. b

KRIKEC IN ŽIVALI

DELFIN

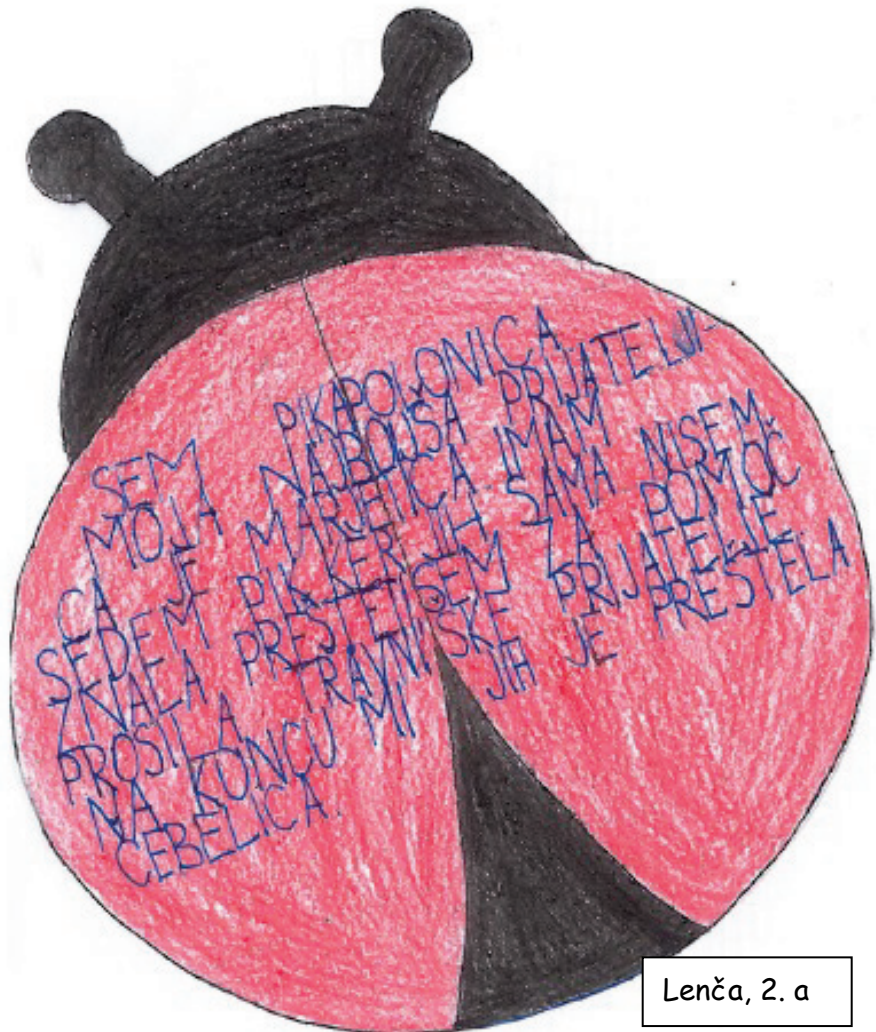
Nekoč je živel mali delfin. Izgubil je mamo in očeta. V morju je imel veliko prijateljev: rakovice, ribe, morske ježke in morske zvezde. Imel je tudi prijatelje na kopnem in sorodnike v morju. Tane je bil star devet let in je bil modre barve. Pik je bil star tri leta in turkizne barve, Džul pa vijolične barve. Skupaj so se igrali in se zabavali. Mali delfin ni pogrešal svoja starša.

Liša in Lana, 2. b

PSIČKA MAKI

K nam domov je prišla psička Maka. Všeč mi je njena mehka dlaka. A krtača ji ne paše vsaka. Zaradi malega kuža je v našem stanovanju včasih luža. Milo gleda in ni ji všeč, če jo kdo okrega. Je pasje dobrote in brikete. Laja na moje ribe in kadar kdo pride. Rada se igra in teka po travnikih. Mojo psičko Mako imam zelo rada.

Ajda, 2. b

Lenča, 2. a

PAPAGAJ

Ko sem bil star šest let, si je moj brat zaželel papagaja.

Kupili smo ga in mu dali ime Pika, ker je bila punca. Bila je rumene barve in imela gladko perje. Bila je malo napadalna, ker se nas je bala. Zelo se je rada pustila božati in je rada priletela k nam. Imeli smo jo zelo radi. Njen dom je bil v kletki, polni igračk. Nekega dne pa sem se zbudil in jo videl ležati na tleh. Bili smo vsi žalostni, ker je poginila. Sedaj imamo novega papagaja. Je bolj udomačen. Ime mu je Piki. Upam, da bo Piki še dolgo živel.

Nik, 3. b

KRIKEC IN ŽIVALI

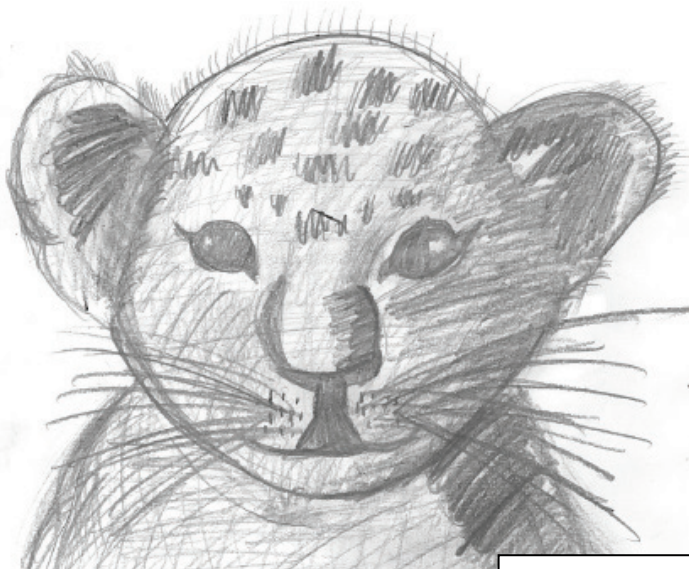

Anja, 2. a

KAKO SMO POSVOJILI PSA

Nekega dne je mami opazila sliko psičke, ki išče svoj dom. Pod njeno sliko so napisali, da je igriva in prijazna. Če ima kdo prostor doma za to lepo psičko, naj se oglasi. Takoj smo se odločili, da bo to naša nova psička. Ko sem prišel domov iz šole, sta me mami in ati presenetila z novico, da dobimo psičko, ki je bele in črne barve. Čez nekaj dni smo se odpeljali v Postojno po psičko, ki smo ji dali ime Boni. Pot je bila zelo dolga. Nestrpno sem čakal, kdaj jo bom spoznal. Ko smo prispeli v

hišo, nas je tam čakala Ariana iz zavetišča za živali. V naročju je imela našo Boni. Takoj, ko sem stopil do nje, me je prav veselo polizala z jezičkom, kar pomeni, da me je sprejela. Skrbnica nam je povedala nekaj nasvetov in dala navodila, kakšno hrano in nego potrebuje mladiček. Skrbnica nam je v zahvalo, ker smo psičko rešili pred zavetiščem za živali, podarila še domačo hrano za moje zajčke, ki jih imam doma. Svojo psičko Boni imam zelo rad.

Erazem, 5. a

Žiga, 5. b

Domišljija nas popelje v svet, ki je odraslim velikokrat neznan.

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

MOJ DINOZVER

Nekega dne sem mamico pospremila na pošto. Na polici sem opazila pikasto dinozavrovo jajce. Ker sem si ga zelo želela, mi ga je mamica kupila. Postavila sem ga na sonce. Ko sem prišla iz šole, je bila soba čisto razdejana. Izza zavese je štrlel moder reppek. Prestrašeno sem odgrnila zaveso in zagledala majhnega diplodoka. V knjigah o dinozavrih smo prebrali, da je rastlinojdec. Odrasla žival je velika kot dvajset slonov. Postala sva prijateljca in poimenovala sem ga Žan. Naslednje jutro ga nisem upala pustiti samega doma. Položila sem ga v nahrbtnik in s seboj vzela na naravoslovni dan v Volčji Potok. Žanu je bilo v arboretumu tako všeč, da ni želel več nazaj z menoj domov. Nisem preveč žalostna, ker vem, da bo imel tam dovolj hrane in prostora za zabavo. Z veseljem ga bom kdaj obiskala.

Ajda, 2. b

Ajda, 2. b

ZVITE LISICE IN VOLKOVI

Nekega dne se je družina Novak odpravila na potovanje. Tam naj bi ostali en mesec. Ko so zjutraj odšli, so lisice prišle v hišo. Pojedle so vso salamo. A ko so v kleti zaslišale kikirikanje, so šle pogledat in zagledale kokoši. Sklenile so, da jih bodo naslednji dan pojedle. In res so jih zjutraj lovile po hiši. Ko so vse pojedle, so zaspale. Zvečer so v hišo prišli volkovi. Bili so zelo lačni, zato so pojedli celo shrambo mesa. Naslednje jutro je mimo korakal človek s psom. Pes je zavohal volkove in lisice. Ko jih je človek zagledal, je poklical policijo. Nato je prišla policija. Oboroženi so šli v hišo in zagledali volkove in lisice. Vse lisice in volkove so dali v kletke, razen ene lisice in enega volka. Ko sta se zbudila, nista videla niti enega volka in lisice. Zato sta hitro pograbila piškote, klobase, vodo in tunine namaze. Nato pa sta odšla. Ko se je družina Novak vrnila, se je zelo ustrašila. Ampak saj si bodo kupili novo hišo.

Klemen, 5. a

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

MALA MRAVLJICA

Nekoč je bilo na prelepem vrtu mravljišče. Mravljišču je vladala prijazna in dobrosrčna kraljica. Imela je dvanajst otrok. Enajst malih mravljič je hodilo vsak dan na delo, najmlajša pa je ostala doma in brala mravljične knjige. Nekega dne je prijazna mati umrla. Namesto nje je zavladala zlobna mravlja, ki je bila sestra umrle kraljice. Imela je črno srce. Mravljičice, ki so po navadi hodile na delo, so morale ostati doma in služiti hudobni kraljici. Najmlajša je morala naokrog nabirati hrano za celo mravljišče. Ko je bila mala mravljičica že čisto utrujena od iskanja hrane, si je kraljica zaželela posebne dobrote. Mali mravljičici to ni bilo všeč, zato je vzela majhno culo in odšla po svetu. Nekaj časa je hodila in zagledala prijazno čebelo, ki ji je bilo ime Črtka. Postali sta prijateljici in se družili. Kmalu zatem sta na sprehodu srečali gosenico in postale so dobre prijateljice. Po nekaj tednih gosenice ni bilo nikjer. Iskali sta jo kar nekaj časa, ko ju je obiskal raznobarven metuljček. Metuljček jima je povedal, da je bil včasih gosenica. Kot dobri prijatelji so prišli na idejo, da odprejo trgovino z medom. Čebela in metulj sta nabirala med, mravljičica pa je iz medu pripravljala raznorazne sladkarije, tortice in podobno. Ko so zbrali kar nekaj denarja, so se odločili, da odidejo na potovanje okoli sveta. Obiskali so različne države, spali v hotelih za male mravljičice, čebele in metulje in se veliko kopali tudi v bazenih. Neke noči je mala mravljičica že zelo pogrešala svoj dom. Čebelica in metulj sta se odločila, da ji bosta za bližajoči rojstni dan pripravila presenečenje. Na njen rojstni dan sta ji rekla, naj zapre oči, jo prijela za roke in jo odpeljala v njen nekdanji dom. Ko je mala mravljičica odprla oči, je videla svoje mravljišče in se zelo razveselila. V mravljišču so ji sestrice povedale, da ne vlada več zlobna kraljica, ampak njena najstarejša sestra. Mravljičice so povabile metulja in čebelo, da bi živela pri njih. Seveda sta si metulj in čebela tega želela. Vendar mravljišče ni primeren dom zanju, zato sta le še obiskovala malo mravljičico. Tako se naša zgodba konča, mala mravljičica, čebela in metulj še vedno živijo, če še niso umrli.

Maša, 3. b

Ela, 1. b

Vid, 1. b

Eliza, 1. b

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

SUPER OPICA

Nekoč je živela opica, ki je bila čisto navadna opica. Tej opici je bilo ime Pik. Ni imel družine, bil je osamljen. Nekega dne se je odločil oditi na pot. Zibal se je po ovijalkah, plezal po vejah in spal v votlih drevesih. Pa ni in ni mogel spati, dokler ni bila ura polnoč. Zdelo se mu je, da ni bilo dobro, da je zapustil vas. Ampak je vztrajal, prišel je do morja in tam zagledal otok. Zgradil si je splav in odveslal na otok. Tam je našel cel kup opic, stare in mlade. Ena zelo stara opica mu je povedala za skriti zaklad, ki leži sredi vulkana. Pik se je odpravil iskat ta zaklad. Res ga je našel sredi vulkana in privlekel ga je ven. Potem pa so ga razglasili za kralja vseh opic. Živel je srečno do konca svojih dni.

Miha, 3. b

ZGODBA O PRINCU MATEJU IN PRINCESI NINI

Nekoč pred davnimi časi sta živela kralj Primož in kraljica Petra. Kraljica je rodila majhnega fantka po imenu Matej. Ko je odrasel, je odšel v svet poiskati ženo. Iskanje je bilo neuspešno, zato se je princ razočaran vrnil domov. Nekega deževnega dne je na vrata potrkala neznana gospodična. Matej se je zaljubil vanjo na prvi pogled. Predstavil se je in jo vprašal, kako ji je ime. Odgovorila mu je, da ji je ime Nina. Nekaj dni zatem sta se poročila. Živela sta srečno, dokler ni nekega dne princeso Nino ugrabila zlobna čarovnica Grizelda. Vzela jo je za svojo slugo. Princ Matej je bil zelo nesrečen. Razmišljal je, kako naj reši svojo ženo pred zlobno čarovnico. Po nekajdnevnem razmišljanju je dobil zamisel. Odločil se je, da bo izdelal lutko, ki bo podobna njegovi ženi Nini. Lutko je poimenoval Sabrina. Na pomoč mu je priskočila dobra vila Nika. Lutko je potresla s čarobnim prahom in jo oživila. Princ Matej je moral pohiteti, saj mu je dobra vila povedala, da čarobni prah deluje le kratek čas. Ko je princ prispel do gradu, v katerem je živela zlobna čarovnica, se je že skoraj zvečerilo. Skrivaj se je pritihotapil do sobe, kjer je bila ujeta princesa Nina. Ko je čarovnica za kratek čas zapustila sobo, je princ rešil Nino in jo zamenjal z lutko. Hitro sta zbežala daleč proč. Ko je čarovnica odkrila prevaro, je bila zelo jezna. Od takrat dalje mora sama pomivati svoj grad. Princ Matej in princesa Nina sta živela srečno do konca svojih dni.

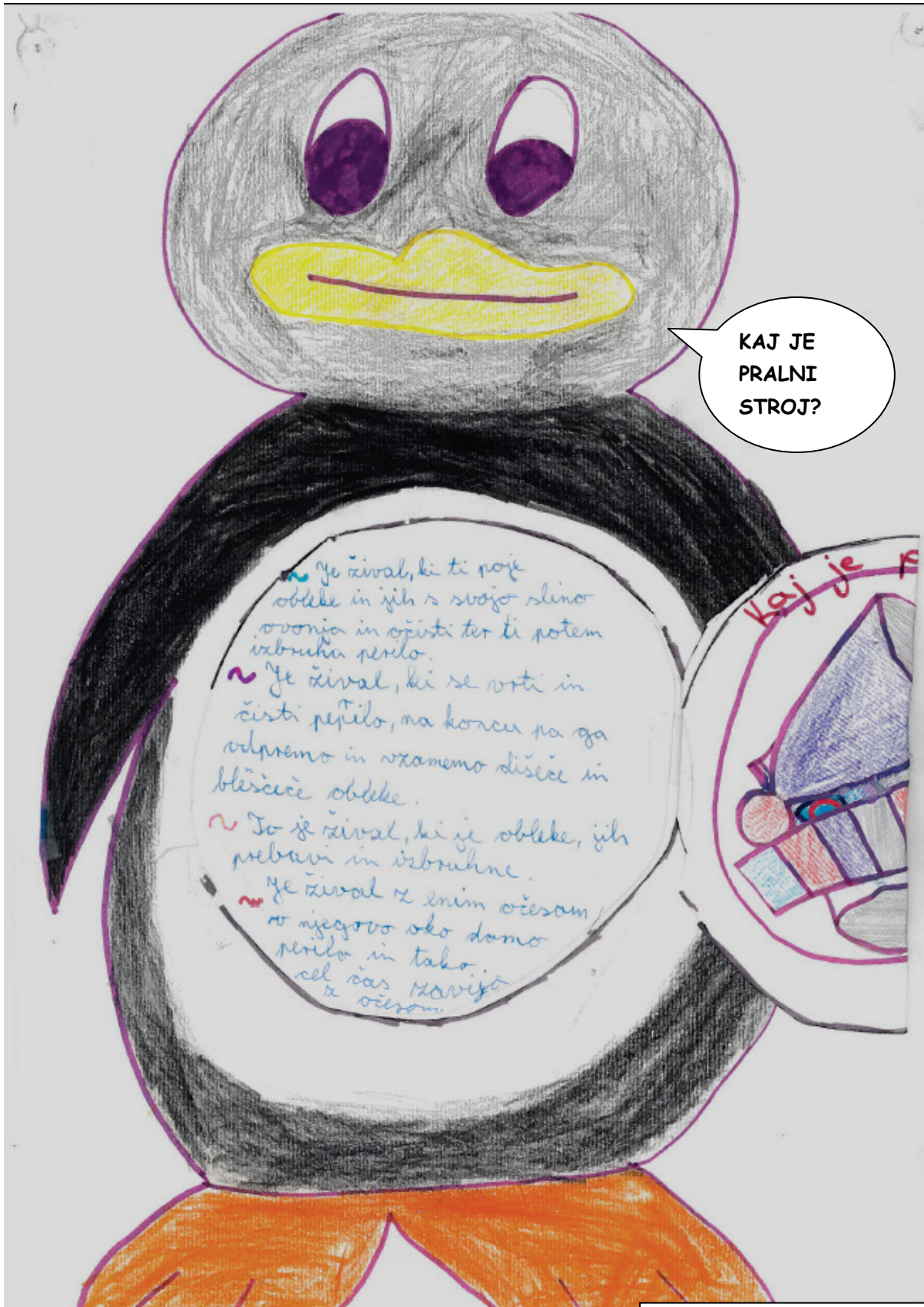
Lara, 3. b

Erazem, 5. a

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

*Povsod je lepo, a
doma je najlepše.*

KRIKEC NA POTEPU

PRVOMAJSKE POČITNICE

V soboto smo se peljali kakšne tri ure do morja. Ko smo prišli do apartmaja, je malo deževalo. Po poti smo videli veliko živali, pa tudi pri apartmaju je bilo kar nekaj živali.

Večkrat smo šli na sprehod do Bunculuke. Samo dva dneva je deževalo, drugače pa je bilo vroče in sončno. Bilo je veliko ljudi, zato si se moral kar malo podrenjati. Od torca naprej sem šel skoraj vsak dan loviti ribe. Bilo je zelo veliko velikih ladij, malo manj je bilo majhnih čolnov in najmanj je bilo jaht. Najdaljša obala je bila dolga več kot 25 metrov.

Te počitnice so bile en veliki počitek, pa še zabavno je bilo.

Gal, 4. a

POČITNICE

V torek zjutraj, med počitnicami, smo se z družino odpeljali v Benetke. Tja smo se peljali dve uri in pol. Avto smo pustili v parkirni hiši in se z vodnim taksijem odpeljali v mesto. Celo mesto stoji na vodi. Namesto cest imajo vodne kanale. Po njih se vozijo z motornimi čolni in čolni na vesla, ki se imenujejo gondole. Z družino smo hodili po ozkih ulicah in čez veliko mostov. Najbolj znan trg s stolpom je trg Svetega Marka. Utrujeni smo se z vodnim taksijem odpeljali po kanalu Grande proti parkirni hiši.

Nej, 3. b /

Z BABI NA SMUČANJU

V soboto me je mamica zgodaj zjutraj zbudila. Oblekla sem se v smučarski kombinezon, vzela čelado in pripravljeno me je odpeljala k babi Jeli.

Z babi sva pripravili sendviče in skuhalo čaj. V klet sva šli po smuči, palice in smučarske čevlje. Ko sva vse pripravili, sva se odpeljali proti Krvavcu. Na parkirišču sva obuli smučarske čevlje in oblekli bundo ter rokavice. Na ramenih sva nesli smuči. Kmalu je mimo pripeljal avtobus, s katerim sva se odpeljali do mesta, kjer prodajajo karte. Kupili sva eno odraslo in eno otroško smučarsko karto. Z gondolo sva se pripeljali do smučišča, nato pa se usedli na štirisedežnico. Končno sva se spustili po belem bregu. Še nekajkrat sva ponovili spust po strmini, potem pa sva se pogreli na soncu in popili čaj. Nebo je bilo modro - brez enega samega oblaka. Postali sva lačni. Odšli sva v koč, v kateri so nudili slastne palačinke. V koči sva srečali sorodnika Jaka, ki vodi smučarske tečaje Jack šport. On je zelo dober učitelj smučanja. Skupaj smo naredili še nekaj zavojev. Z babi sva postali utrujeni, zato sva se z gondolo odpravili navzdol. Z avtobusom sva se pripeljali do avtomobila in odšli domov. Doživela sem lep smučarski sončen dan.

Manca, 5. a

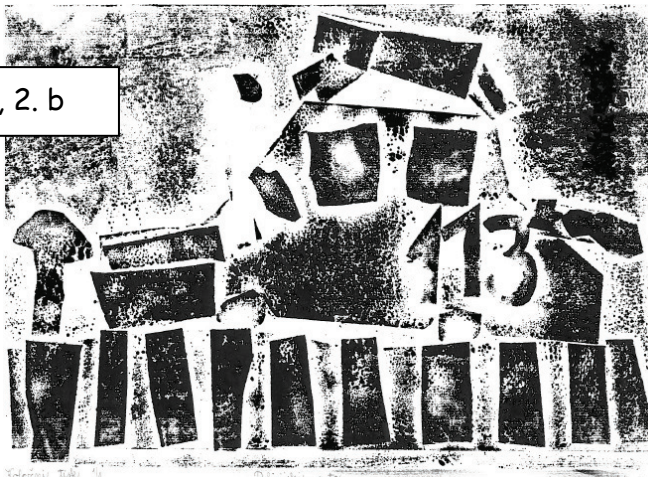
KRIKEC NA POTEPU

KOBARID

Kobarid je naselje, ki ponuja veliko športnih aktivnosti, kot so pohodništvo, ribolov, padalstvo, kolesarstvo in adrenalinske vodne športe. Naravne znamenitosti, kot so slap Kozjak, gore Krn, Matajur in Stol ter čista voda Soča, so za turizem najbolj zanimive. V okolici je tudi veliko planinskih in zgodovinskih pohodnih poti. Vožnja do Kobarida traja približno dve uri. Kobarid pa je znan tudi po muzeju, ki govori o prvi svetovni vojni.

Nika, 5. b

MOJE PRVOMAJSKE POČITNICE

Nejc, 2. b

Prvomajske počitnice sem z družino preživela na morju. Odšli smo v Umag, kjer smo ostali cel teden. Stanovali smo v hiški ob morju. Z nami sta bili tudi moji sestrični Ajda in Maša. Skupaj smo spale v zakonski postelji in se pri tem zelo zabavale. Vsak večer smo v postelji brale knjige in gledale risanke. Ob obali so bili štirje splavi, ki so bili privezani na kopno.

Zelo rade smo skakale po njih in se lovile. V apartmajskem naselju smo imeli tudi zunanji in notranji bazen. Glede na to, da smo imeli slabo vreme, smo se skoraj vsak dan kopali v notranjem bazenu. V bazenu smo ostale dolgo časa, kljub temu da je bila voda mrzla. Skakale smo v vodo, se lovile in potapljale. V morju smo s sestričnima ujele dve meduzi in tri rakovice. Vsak dan smo odšli na sprehod v mesto Umag. V mestu so prodajali zelo dober sladoled. Ker je dvakrat pričelo deževati, smo se domov morali vrniti s cestnim vlakom. Z mami in sestrico Laro smo odšle na kresovanje ob morju. Tam je bilo veliko ljudi. Vsak dan smo z mami na travi igrale odbojko. Prvomajske počitnice so mi bile zelo všeč in upam, da bomo v Umag odšli tudi drugo leto.

Nika, 3. b

PRVOMAJSKE POČITNICE

Komaj sem čakala na prvomajske počitnice. Odšli smo na morje. Z nami je šla tudi prababica Ana. Najprej smo vse pospravili. Midve s sestrico Mirno sva se kopali. Morje je bilo precej hladno. Večkrat smo šli tudi v Fažano. Preden smo odšli domov, sem se poslovila od Peroja. Upam, da se bomo kmalu spet videli. Od utrujenosti sem celo pot domov prespala.

Zarja, 2. a

KRIKEC NA POTEPU

IZLET K BABICI

K Tini je prišla prijateljica Sofija. Skupaj sta šli v park. Tam sta šli na gugalnice in tobogan. Čez nekaj ur je prišla Sofijina mami. Naslednji dan je odšla Tina k babici in dedku. Tina je zjutraj spakirala kovčke. Ko so prispeli k babici in dedku, jih je babica vprašala, če gredo v gozd. Tina je vzela daljnogled. V gozdu je videla veverico, ježa, zajca, srno in kukavico. Ko se je vrnila k babici domov, je bila zunaj že noč. Babica ji je prebrala pravljico in Tina je odšla spat. Naslednji dan je imela rojstni dan. Babica ji je spekla torto in kupila vodno pištolo. Po kosilu je Tina odšla domov. Z atijem in mamico se je odpravila na bazen. Na bazenu je srečala svoje prijateljice. Skupaj so se igrale in škropile z njeno novo vodno pištolo.

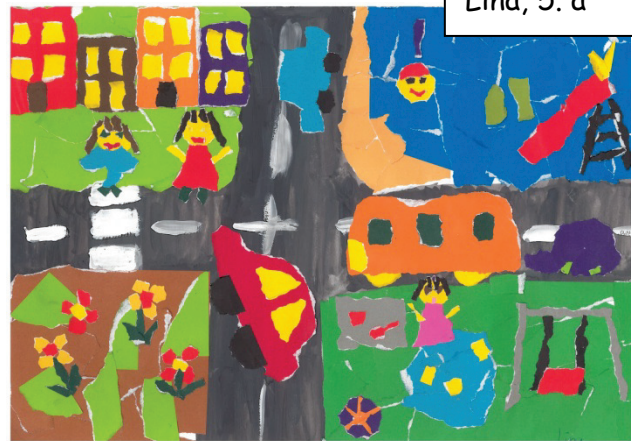
Nika, 4. b

TERME ČATEŽ

Zakaj otroci radi obiščemo TERME ČATEŽ? Seveda zato, ker imajo bazene z valovi, bazene nepravih oblik, hitro reko, slapove. Spustiš se lahko po malih in velikih toboganih in srfaš na vodi. Terme Čatež so najboljše za počitek in zabavo. Zabavamo se lahko ves dan, potrebujemo samo kopalke.

Zanimivo je pozimi in poleti. Do term Čatež se lahko pripeljemo z avtom, vlakom ali avtobusom. Ležijo pri Brežicah na desnem bregu Save v Čatežu.

Žiga, 5. b

NEVARNOST V GOZDU

V soboto sem se s svojo družino odpravila na izlet. Odšli smo v Živi gozd. Med vožnjo do tja smo peli. Jaz sem imela svojo novo športno obleko, ki sem jo dobila za rojstni dan. Ko smo prispeli, nismo vedeli, kam moramo iti. Nobene table ni bilo. Zato smo odšli severno. Nismo dobro videli, ker je pot in vse zakrivalo grmovje in krošnje dreves. Moja mami se je opogumila in šla naprej. Vsa zadihana je prišla nazaj in rekla, da ima dobro in slabo novico. Dobra je bila, da smo našli pravo pot. Vendar slaba pa je bila, da je bil za njo medved. Vsi smo takoj stekli do avta. Medved je bil tako hiter, da nas je dohitel. Po hribu navzdol smo se kotalili. Prišli smo do vasi in hitro poklicali policiste. Oni so ga zvezali in ga nekam odnesli. Še sreča, da se je tako dobro izteklo. Sama pri sebi sem si mislila: Obleka je sicer uničena, jaz potolčena, toda živa.

Mirjam, 5. a

KRIKEC IN RAZVEDRILO

Za konec pa še nekaj za popestritev zasluženih počitnic.

INTERVJU Z RAVNATELJEM

Ali vam je všeč, da ste ravnatelj?

Da, saj mi je delo z otroki zelo všeč in se rad soočam z različnimi situacijami, s katerimi se kot ravnatelj srečujem in mi predstavljajo izziv.

Koliko let ste že ravnatelj?

22 let.

Koliko učencev je končalo šolanje, odkar ste ravnatelj?

Okrog 900.

Če bi bili učitelj, kateri predmet bi učili?

Tehniko ali likovno umetnost.

Koliko ste stari?
57.

Kaj najraje delate, ko ste doma?

Berem knjige, ki me zanimajo.

Kaj vas najbolj razjezi?

Ko mi ne gre vse tako, kot sem si zamislil.

Katera je vaša najljubša hrana?

Fižol, fižolova juha.

Katera je vaša najljubša igrača iz otroštva?

Se ne spomnim.

Kaj ste si želeli postati, ko ste bili še otrok?

Učitelj.

Ali ste imeli kakšno neopravičeno uro v šoli?

Verjetno da.

Koliko otrok ste že kaznovali?

O kaznovanju se dogovorimo skupaj z učitelji in razredniki, je pa na leto kaznovano približno 5 učencev.

Ali imate radi šport?

Da, zanimam se za šport.

Kateri vam je najljubši?

Nimam najljubšega športa, vsi so mi pri srcu.

Ali so vaše počitnice enako dolge kot naše?

Ne niso. Imam dvajset dni dopusta, ostalo pa moram delati.

Kaj bi spremenili v šoli, če bi bili minister?

Poskrbel bi, da ne bi bilo potrebno več pisati poročil, saj za to porabimo ogromno nepotrebnega papirja in časa, ki bi ga sicer lahko namenili poučevanju.

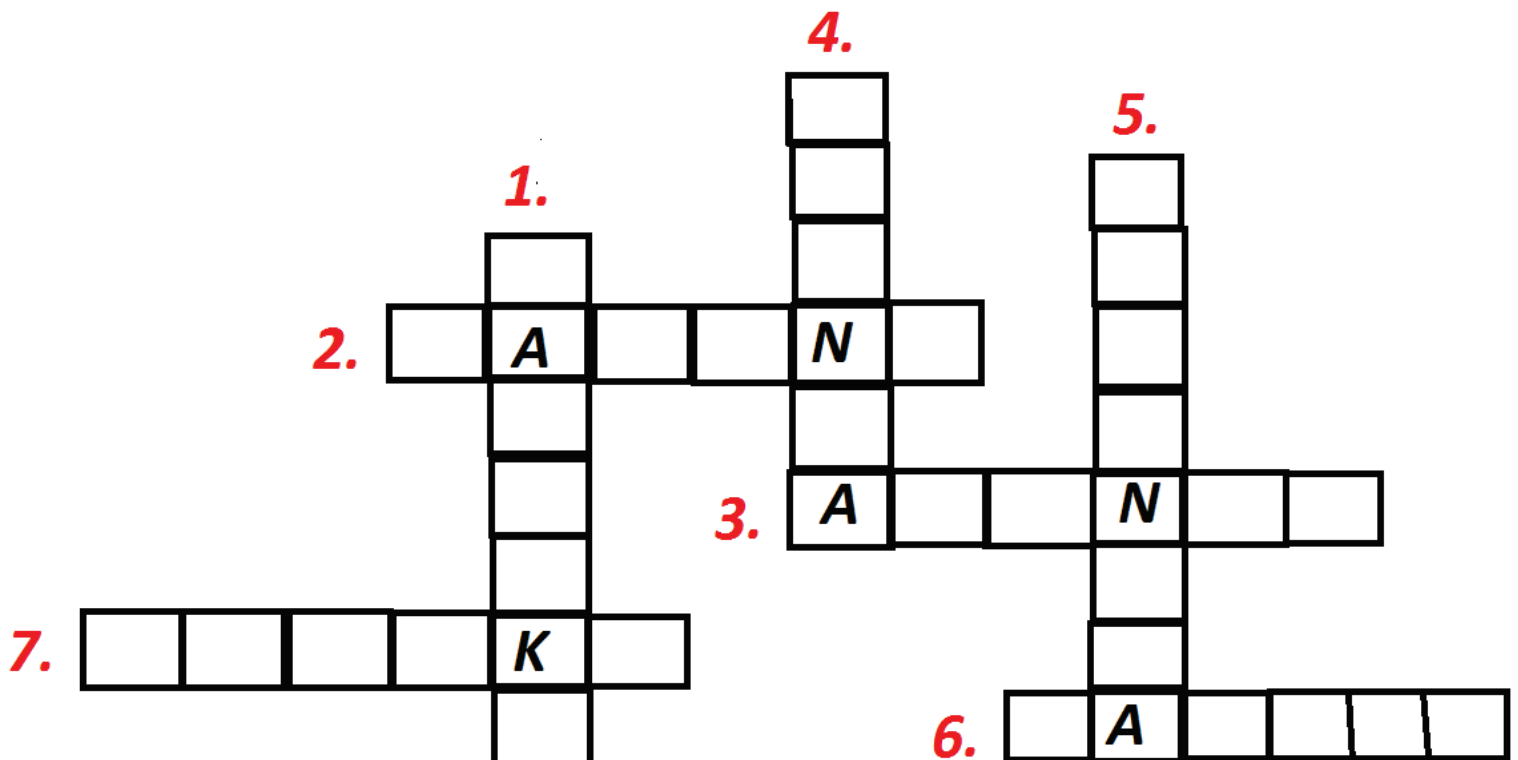
Sestavili učenci 2. b razreda.

KRIKEC IN RAZVEDRILO

KRIŽANKA O SADJU

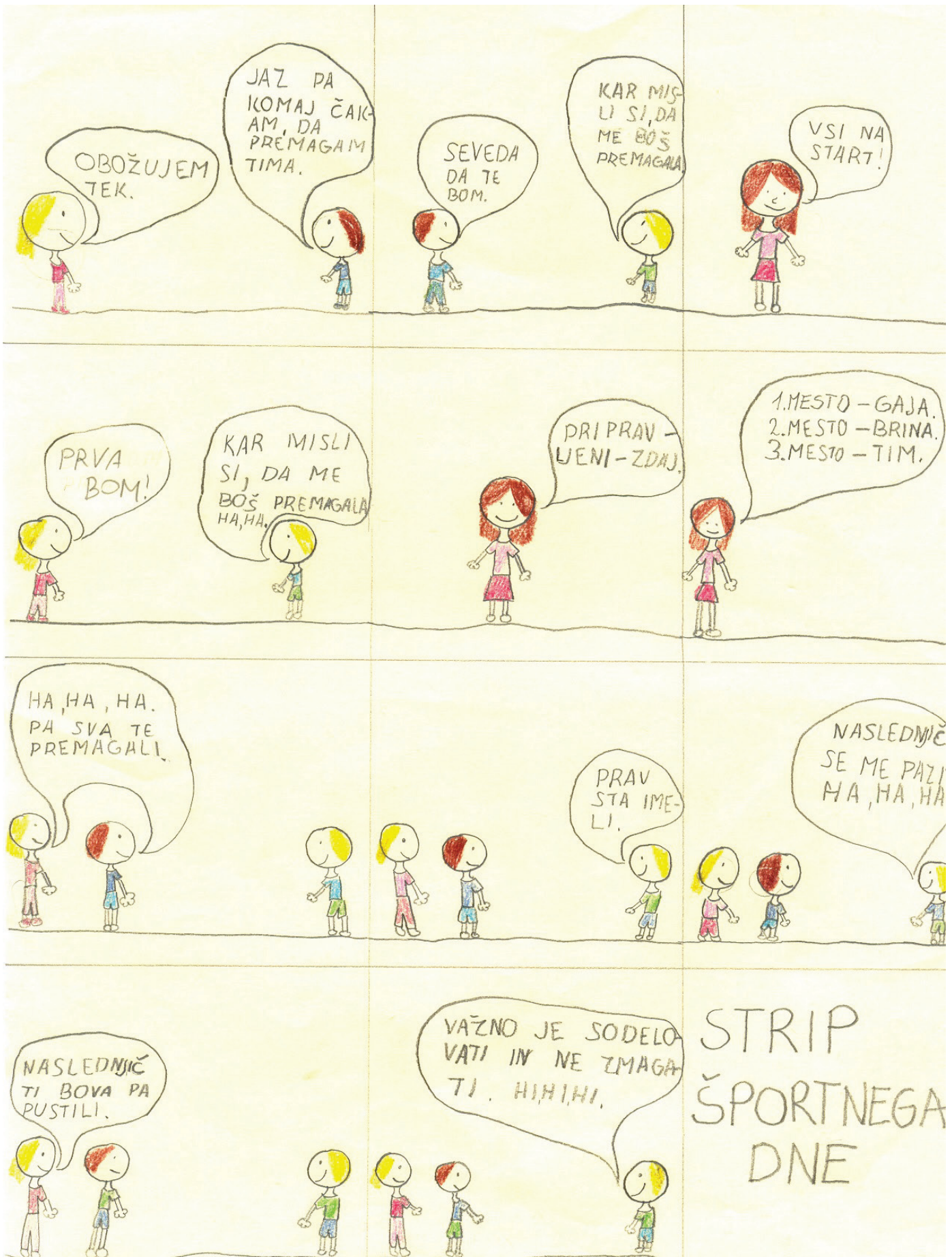
NAVPIČNO:	VODORAVNO:
1. JE ZELENE, RUMENE ALI RDEČE BARVE IN JE OKROGLO ...	2. SESTAVLJENA JE IZ MAJHNIH RDEČIH KROGLIC ...
4. LAHKO STA ENA ALI DVE KROGLICI, TEMNO RDEČE BARVE, RDEČE RADA JEM, ČRNE PA ŠE RAJŠI ...	3. LIST JE KOT PALMA, JE RUMEN, VELIK IN ZELO SLADEK ...
5. JE VELIKA, NOTRI JE RDEČE, ZUNAJ PA ZELENE BARVE IN IMA VELIKO PEŠK ...	6. RDEČA, MALA, SLADKA, NAJBOLJŠE SO GOZDNE ...
	7. JE RUMENA ALI ZELENA, RAD JO IMA HVALEŽNI MEDVED ...

Alina, Maša, 4. a

KRIKEC IN RAZVEDRILO

GAJA

Gaja, 3. a

STRIP
ŠPORTNEGA
DNE

